Published and distributed under permit (No. 791), authorized by the Act of October 6, 1917, as the Post Office at Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАМОГОВОГО ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXX. Число 56. Джерзи Сіті, Н. Дж., пятниця 10 марта, 1922.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

VOL. XXX. No. 56. Jersey City, N. J., Friday, March 10, 1922. THREE CENTS

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД НЕ ХОЧЕ БРАТИ УЧАСТИ В ГЕНУЇ

ВАШИНГТОН, 8. марта. — Американський уряд не буде брати участи в економічній і фінансовій конференції в Генуї.

Що таке рішенне зробив департамент стейту, секретар стейту Гюз повідомив нині сполудня італійського амбасадора у Вашингтоні, котрий свого часу предложив Злученим Державам запросини на сю конференцію. В своїй відповіди уряд висказує наперед своє велике заінтересованне питанієм економічної (господарської) відбудови Европи; цікавиться він ним тому, що від сього зависить не лише добробут великого числа людий в Европі, але й добробут просто цілого світа, котрий неможливий без поправи умов в Европі. Мимо сього однак американський уряд бачиться примушенним відказатися від участи в генуенській конференції по тій причині, що ся конференція, на його думку, до котрої він прийшов по довгій розвазі, являється передусім політичною, а не економічною конференцією. А в політичній конференції американський уряд участи брати не може; сьому противиться настрій серед американського народа, який радо помігби у відбудові економічного життя, але не бажає собі уже більше мішатися в політичні справи Европи.

Другою причиною відмови участи американського уряду в конференції се справа Росії. Американський уряд, з одної сторони, радо витає усі зусилля для привернення добробуту російського народа та нормальних господарських відносин в сім краю, але, з другої сторони, мусить зазначити, що сього не можна осягнути так довго, поки якогось рішучого кроку в тім напрямі не зроблять ті, на котрих спочивав відповідальність за теперішне господарське безладя в Росії. Американський уряд постановив вказати хвіді, коли будуть сповнені неминучі умови для привернення нормальних відносин в Росії. В тім згляді він не відступає від своїх попередних публічних заяв.

Хоч американський уряд не бере участи в конференції, він сподівається, що вона зробить значний поступ для полагодження економічних та фінансових справ Европи.

ДЕБАТА НАД ДОГОВОРОМ В СПРАВІ ТИХОГО ОКЕАНУ.

ВАШИНГТОН, 8. марта. — В сенаті почалася нині на добре дебата над договором чотирох держав в справі посілостей на Тихому Океані.

Головним промовцем був сенатор Лодж, котрий свого часу був одним з чотирох американських представників на вашінґтонську конференцію для зменчення зоружень, котра мешкин ичим уложила згаданий договір. Сенатор Лодж радив сенатови потвердити договір про Тихий Океан, бо відкиненне сього договору відорве другі договори, а передовсім договір про зменчення морських зоружень. Найважнійшим здобутком вашінґтонської конференції, на думку бесідника, являється закиненне англійсько-япанського союза, котрий був звернений проти Злучених Держав. Новий договір дає Америці виразні користи, а не зобовязує її до активного виступу в оборони посілостий других держав на Тихому Океані.

Проти договору промовляв сенатор Рід; він говорив, що коли правда се, що договір не зобовязує Америку до нічого, то він мусить бути безглуздий договір.

СПРОБА ПОСЕРЕДНИЦТВА В БАВОВНЯНІМ СТРАЙКУ ПЕРЕВАЛИЛАСЯ.

ПРОВІДЕНС, Рода Айленд, 8. марта. — Стейтова Рада Посередництва заявила нині, що вона закинула всі дальші старання полагодити страйк бавовняних робітників в Новій Англії.

Рівночасно Рада заявляє, що вона пробувала перевести якесь доходження над положенням в бавовняній промисловості, але тут показалося, що право Ради робити такі слідства дуже сумнівне. Свої зусилля посередничити в страйку Рада мусіла закинути тому, бо обі сторони просто зігнорували її пропозицію, щоби робітники покищо вернули до роботи на основі тимчасової 10-процентової записки та 48-годинного робочого тижня.

В ситуації в страйковім окрузі не зайшло нічого нового. Страйк поступає нормально. Настрій серед робітників дуже добрий.

МАЙНЕРСЬКА РАДА ПОТВЕРДЖАЄ СОЮЗ ЗІ ЗЕЛІЗНИЧНИКАМИ.

ІНДІЯНОПОЛІС, Індіяна, 8. марта. — Виконачий Комітет майнерської юніі Де Юнайтид Майн Веркерс оф Америка потвердив умови про союз межи майнерською юніею та сімнадцятьма юніями зелізничих робітників, котрий поріщено на недавній конференції в Шікаго.

До Виконавчого Комітету почали уже напливати листа з повідомленнями про вислід голосования серед майнерів над питанієм, що робити на случай, коли властителі копалень не відновлять з юніею контракту, котрий виходить дня 1. цвітня. Уряд ще не отвирав листів і не може знати, як майнери голосували. Догадуватися однак можна, який буде вислід голосования з донесень місцевих юній, котрі кажуть, що коло 90 процент майнерів мягкого вугля голосувало за страйком.

В СПРАВІ КОНВЕНЦІЇ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ В ФИЛАДЕЛФІЇ.

Всіх делегатів, котрі поідуть на конвенцію ветеранів, проситься, щоби прибули у військових мундурах.

Михайло Дярмограй,
командант А. У. В.

ЕПІДЕМІЯ ЖОВТАЧКИ.

Нюйорський стейтовий департамент здоровля подає в своїм звіті за місяць січень, що в східній части Злучених Держав панує тепер пошесна недуга, а саме сильно заразлива жовтачка (жовтяниця).

Два тижні тому назад нюйоркський лікар, др. Ковплянд звернув публичну увагу на сю недугу і закликав всіх лікарів міста помагати міському урядови здоровля побороняти сю епідемію. Лікарі мали описувати сему урядови про всі случаї недуги, які дійшли до їх відома за послідних три місяці, та подати рівночасно головні факти про перебіг недуги, щоби сі факти стали основою кращого розпізнання недуги. Департамент здоровля Сйдського університету подає вістку, що пошесть поширяється сильно серед студентів університету, серед котрих начислено 69 случаїв занедужання жовтачкою.

Хоч пошесть уже значно поширилися в стейті Ню Йорк та сусіднім стейті Конектикат, мимо сього ще не було донесень про смертельні випадки наслідком недуги, хоч з Японії доносять, що там від 30 до 50 процент занедужань сею хоробою кінчається смертю хорого. Про подібну смертельність доносять також з польської столиці Варшави; там епідемія має ширитися здовж східної границі Польщі і має збирати дуже велике число жертв. З опису польських донесень виходило би, що та недуга в Польщі прибрала вигляд скомбінуваної інфлюенци та жовтяниці.

Америку навідує ся хороба двайцятий раз за послідних 72 роки. В Америці появлялася вона правильно по кождій війні. Підчас світової війни завважано її серед британських, французьких, італійських, німецьких та російських війск.

СТРАШНИЙ ГУРАГАН НАВІСТИВ ЛЮДЕНИ СТЕЙТУ.

Страшний ураган лютував у вівторок в стейтах Джорджія та Південна Кароліна. Найгірша буря навістила місто Воренна, в стейті Савт Кароліна. Звідти доносять, що через бурю погибло пятеро осіб. Кромі сего велике число людий було тяжко покалічених. Ураган за короткий час знищив цілу полудневу частину місцевости. Готові до рахування мешканці мусіли кермуватися серед пітьми окрикати та стогнати покалічених жертв. Серед загального знищення були також дивні случаї врятування; так, примірком, ураган зірвав з одного дому дах, але самому домови нічого не зробив. В тім хвилю було в домі дитя пятеро малих дітий, і ні одній дитині ні волосок на став з голови. По поміч знищеному місту вислано рятункові експедиції з усіх сусідних місцевостий.

НОВИЙ ЗАКОН ПРО РОЗВІЗАННЕ ПОДРУЖЖЯ.

Нюйоркська легіслятура ухвалила новий закон про розвязанне подружжя. На основі сього закона подружжя можна розвязати, як один подруг пропав і уходив за померщого через пять літ за рядом.

ДИВНЕ САМОГУБСТВО.

В послідний понеділок найдено в Брукліні тіло Т. Ваґеліоса, молодого хеміка. Тіло найдено в домі його отця, богатого шведського імігранта. Полиція оглянувши тіло, думала спершу, що має до діла з звичайним самоубийством при помочи отроєння. Коли однак батько померщого вернув домів, справа набрала зовсім инчої закраски. Після опозвання вітця, його син займався хемією лише на те, щоби заробити собі на прожиток. В дійсности він мав ріжні авторські амбіції, а межи инчих хотів написати повість про загробне життя. Щоби „зібрати матеріял" про загробне життя, молодий автор заживав ріжні хемічні препарати, які затуплювали його нерви і немовби переносили його на другий світ. Робив такі експерименти зі собою не раз і не два. В понеділок, видимо, зажив за велику порцію етеру і місто перенестися на той світ на коротку гостину, перенісся туди на все.

УКРАЇНЦІ В ЕГИПТІ.

Громадянська війна на Україні закинула багато Українців аж до далекої Африки. В літі і березні мин. року при ліквідації денікінщини вивезли Англійці з Новоросійська, Севастополя й Одеси богато військових і цивільних здебільшого Донців і Кубанців. Між ними було, очевидно, дуже багато Українців. Оселено вивезених у лібійській пустині в таборі Таль-хиб-Кері. Тут у липні мин. року заснували Українці свій гурток, який щораз більшав. Спочатку Українцям приходилось терпіти богато напастий від Москалів, але згодом, по відїзді значної їх скількости до Врангля, стало краще. Ще стало краще по переселенню евакуованих із Таль-хиб-Кебір до Сіді-Бішгр коло Александрії. Тут гурток розпочав живу роботу. Почалися українські вистави, виклади, повстала читальня, куди виписано богато українських книжок і часописий. Ще на перший свій осалі видавав гурток свою часопись „На руїнах", яка продовжувалась і в Сіді-Бішгр.

ВІДКОПАНІТЬ ТРУПА ДИТИНИ.

На розпорядженє провінціального лікаря мають відкопати трупа місім місячної дитини Михайла Мухи на Бірч Ривер, Манитоба, Канада, в цілі переведення посмертного слідства. Говорять, що дитина померла 4. лютого в неприсутности родичів, які ходили того вечера та танці і вернулись аж другого дня вполудне. Дитина була під доглядом 14-літньої дівчини. Одні говорять, що дитина умерла на конвульсію, а другі, що вона замерзла.

ДІТИ З МОСКОВЩИНИ НА УКРАЇНІ.

На всеукраїнський нараді губернійських комісій допомоги голодуючим, що відбулась у Харкові, виявилось, що під конець грудня, 1921, скількість дітий перевезених з московських голодних губерній на Україну доходит до 17 тисяч. По думці нарали напливе переселення дітий з голодних губерній організованим і неорганізованим порядком буде на будуче збільшуватись і дійде до стотисяч.

В звязку з нагливом голодних вирішено перевести на цілій Україні обовязковий збір річний.

„СКРИТІ РУКИ".

Львівський польський дневник „Курєр Львовскі" з 27. січня с. р. наріжає, що якісь „скриті руки" вкинули до його редакційної скринки „пристрасну, революційну відозву" Петрушевича з дня 1. падолиста, 1921 в гарнім польськім перекладі і відбиту на машині.

Краківська польська газета „Ілюстрована Курєр щодзєнни" з 30. січня с. р. повідомляє, що на території станиславівського „воєвудства" розкинено масово українські „підбурюючі" відозви, в яких взивається „мущин, жінок і дітий" до боротьби з Польщею і що там організуються між селянством якісь тайні кружки.

ОТАМАН ЛИХО В НЕВОЛІ.

З Букарешту, столиці Румунії доносять, що тамошня газета „Ячал" повідомляє, що в Первомайському повіті в селі Грузькому захоплено отамана Лига-Бондаренка, який стояв на чолі таємної „петлюрівської" організації і називав себе головнокомандуючим всіми озброєними повстанчими силами Херсонщини. Лиха тяжко поранено і привезено до міста Первомайска.

СНІГИ В ГАЛИЧИНІ.

В Галичині в лютім безперервно падали були сніги. Міста й села майже засипані снігом так, що годі дістатися з улиці на улицю. З сіл доносять, що через великі сніги люди не рушаються з домів. Через те, що селяки не можуть приходити до міст з наблом та з іншими харчевими продуктами, ціни в містах підносяться вгору. У Львові зредуковано трамваєвий рух. Як так потрипає далі, тяжко буде рушитися з хати. Дирекція зелізниць оголосила, що наслідком снігових засипів деякі поізди здержано.

СНІТНИЙ 1922 РІК.

Секретар метеорольогічної комісії Аббе Габріель опублікував виспих своїх дослідів, згідно з якими 1922 рік має бути слітним роком.

„ЗЛОТІ ПОЛЬСКІ".

З Варшави доносять, що польське міністерство фінансів робить заходи до введення нової валюти, т. зв. „злотого польського".

ВІДМОВА АМЕРИКИ ВІД УЧАСТИ В ГЕНУЕНЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛИКАЛА В ЕВРОПІ НЕВДОВОЛЕННЄ

ЛОНДОН, 8. марта. — Відомість, що Злучені Держави відмовилися взяти участь в міжнародній економічній конференції в Генуї, в Італії, викликала в Англії крайне розчарованне і невдоволенне.

Англійські політики міркували, що відсутність Америки на конференції позбавить значіння найважнійші постанови сього міжнародного збору, тим паче, що европейські економісти вірять, що дійсну відбудову Европи можна вести тільки на основі співділання Злучених Держав з Европою.

В Німеччині сі вістка також викликала розчарованне.

Таксамо з невдоволенем принято сю вістку в Італії.

Онда Франція може приймє инакше сю відомість з Вашінґтону, бо вона ій якраз понутру, тому, що підкопує конференцію, яку вона недавно старалась розбити. Вгадують, що тепер Франція ще більше буде наставати, аби справу договорів і военного відшкодованя виключено з дебат конференції.

ЗАТВЕРДЖЕННЄ АНГЛІЙСЬКО-ІРЛЯНДСЬКОГО ДОГОВОРУ.

ЛОНДОН, 8. марта. — Палата громад ратифікувала (затвердила) англійсько-ірляндський договір, на основі якого повстала Ірляндська Вільна Держава.

Проект закона принято 295 голосами проти 52.

ІРЛЯНДСЬКА МЕЖИУСОБИЦЯ В ЛИМЕРИК СПИНЕНА.

ЛИМЕРИК, Ірляндія, 8. марта. — Сюди прибуло державне ірляндське військо з Даблина і ситуація в місті успокоїлась.

Девалерівські повстанці не нападають на державну ірляндську залогу, але сидять спокійно і імовірно готовляться до здачі.

ЩЕ НЕМА БЕСІДИ ПРО ПРИЗНАННЄ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО УРЯДУ

ЛОНДОН, 8. марта. — Правительственний провідник в британському парляменті, Остен Чемберлейн, заявив нині в палаті громад у відповідь на запит, що бесіда про признанне теперішнього уряду в Росії може бути аж по вислідах генуенської конференції.

ХОРВАТИ ДОМАГАЮТЬСЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ.

ПАРИЖ, 8. марта. — Хорвати, котрі від 3 літ належать до Югославії, все були невдоволені з тої спілки і тепер явно голосять, що хотять від неї відлучитись.

Хорвати мають предложити генуенській конференції домагане, щоби Хорватія була самостійною державою із Загребом яко столицею та Фюме (Рекою) яко хорватським пристанєвим містом.

ІНДІЯ В ОБОРОНІ ТУРЕЧЧИНИ.

ЛОНДОН, 8. марта. — Правительство Індії вислало телеграму до державного секретаря Індії, Едвина Монтагу, в якій домагається зміни севрського мирового договору в користь Туреччини.

ЛЕНІН ХОЧЕ ІХАТИ НА ГЕНУЕНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

МОСКВА, столиця Московщини, 8. марта. — Микола Ленін вернувся з відпочинку на селі і говорив на зїзді металевих робітників.

Він сказав, що хоче їхати на конференцію до Генуї і поговорити з британським премієром Лойдом Джорджем.

Большевицька делегація має просити в Генуї о міжнародню позичку для Росії в сумі 1 більона рублів в золоті.

НАВІТЬ В ТАКІМ ПОЛЬСЬКІМ „СЕЙМІ" ГОВОРЯТЬ ВЖЕ ПРО ЛЯЦЬКІ РОЗБОЇ НАД УКРАЇНСЬКИМИ ЦЕРКВАМИ.

ВАРШАВА, столиця Польщі, 16. лютого. — В польському „сеймі" у Варшаві поставив польський посол Чапінський наглє внесенне у справі релігійних переслідувань, яких допускається польська влада. Він говорить про переслідування української православної і унїтаської церкви на Холмщині і на Волині, де доконується збройних нападів на церкви підчас богослужень.

У внесенню подав посол Чапінський цілий ряд особливих надужить релігійної й особистої свободи.

ЖЕРТВА ЧЕРВОНИХ КАТІВ.

БЕРЛІН, 17. лютого. (Ва. кор. „Свобода"). — В Мелітополі, на Великій Україні „чрезвичайка" розстріляла дня 10. жовтня, 1921, відомого українського діяча ЮЛІЯНА ОХРИМОВИЧА.

Покійний був сином о. Юліяна і братом д-ра Володимира Охримовича. Він був редактором журналу „Шлях", членом Центральної Ради і секретарем центрального комітету партії українських соціялістів-революціонерів та „Селянської Спілки" в Києві.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:
Three cents the copy.

		ПЕРЕДПЛАТА	Поодиноке число три центи.
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сіті і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

Subscription Rates: За зміну адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свобода": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Business: За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ЗАПОВІТ.

К умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широко-
На Вкраїні милій: [го,
Щоо лани широкополі
І Дніпро і кручі
Було видно; — було чути.
Як реве ревучий!

Як понесе з України
У синє море
Кров ворожу, — оттоді я
І лани і гори —
Все покину і полину

До самого Бога
Молити ся. А до того —
Я не знаю Бога!

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою злою кровю
Волю окропіте!
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте помянути
Не злим, тихим словом!

Переяслав, 25/XII. 1845.

Тарас Шевченко.

В 61. РОКОВИНИ СМЕРТИ ШЕВЧЕНКА.

Шістьдесять один рік минає нині від часу, як далеко від прекрасної України помер найбільший її син нових часів. Великий він тим, що показав всему українському народови дорогу дальшої праці й розвою, що вказав ціль, до якої він має стреміти. Великий він тим, що відгребав з попелища бувальщини забутий уже ідеал і своїм могучим словом зробив його назад дорогим українському народови.

Тарас Шевченко був найбільшим революціонером своїх часів. Він без пощади боровся проти всякого поневолення одної людини другою. Всякий гніт, чи релігійний, чи національний, чи суспільний, находив в ньому безоглядного супротивника. Через увесь свій тривок боровся він проти кождого, що посягає загребущі руки по чуже добро, хоче використовувати чужу працю, хоче неволити другу людину. Хоч за се його карали лютими карами, катували жорстокими муками, та його не зломили і не відстрашили заступатися за поневоленими, закріпощеними, визискуваними. Мимо арештів, салдатчини і заслання Шевченко до своєї смерти остав оборонцем понижених. До послідного віддиху свого життя лишився пророком протесту проти визиску.

Поневолений український народ найшов в ньому головного свого оборонця. Тарас Шевченко недвозначними словами показав катів України, зовнішних та нутрішних. На зовні наших лакомих сусідів, які від віків простягали свої жадні лапи по українську працю. В середині, дітий власного народа, які станули на службу зовнішних гнобителів або й самі для себе стали рабувати рідну неньку негірше чужих. Шевченко вказав на сих ворогів України і кликав до боротьби проти них. Він голосив українському народови, що скинути сих пявок зі себе се перша неминуча умова, щоби стати свобідним.

Шістьдесять один рік минув від смерти того, що показав нам сю дорогу. І святкуючим се свято моглоб здавитися, що надармо проминув такий великий шмат часу, цілі два покоління: Хоч пропали декотрі форми неволі, проти котрих повстав Тарас Шевченка, та все ще неволя зовсім не перевелася з української землі. І над західною і над східною Україною лютують ще далі люті вороги, як за часів Шевченка, висисаючи з неї послідні соки, поневолюючи її народ, рабуючи її для своєї користи. Хоч неодин з давних гнобителів України упав, та на місце старих нові грабіжники вставали, щоби грабити її неменче безпощадно, як давні.

Та всетаки поправа є, і то велика. Лежить вона в самому українському народі. Тарас Шевченко вказував нераз і не два, що український народ може добутися на волю лише своїми власними силами. Через довший час український народ спав, немовби не чув його заповіту свого великого пророка, а коли нарешті пробудився в цілій своїй масі, то зпершу немовби не бачив огненного стовпа Шевченкового заповіту покладатися на власні сили. Забуваючи на його віщі слова, він шукав визволення у всякого, лише не в себе самого. Наблукавшися манівцями і волі не здобувши, а лише витративши марно незміряну масу народньої сили, український народ нарешті зачервнувся до Шевченкової провідної ідеї, що українська воля може бути вислідом лише українських зусиль. В українськім народі що раз більше назріває думка, що в боротьбі за визволення він мусить опертися голобно на свої власні сили. Український народ віднайшов не лише призабутий ідеал своєї повної самостійности, але й відкрив вічну правду, що здобути її можна лише своїми зусиллями і своїми жертвами. Україна найшла не лише ціль своїх стремлінь, але й одиноку дорогу, що веде до світлої мети.

І власне се бажанне свободи для тебе і се поширенне свідомости, що здобути її можна лише власними силами, — в котрих найбільша заслуга припадає таки вічно живій творчости Тараса Шевченка, — треба уважати найвідрадніщим явищем в цілій історії України від смерти Шевченка. Проти сього явища прояснюється темрява, що залягла над Україною. Воно нам дає запевненне, що не довго треба нам ждати, поки сповняться слова Тараса Шевченка:

Встане Україна
І розвіє тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі діти.

КОТРІ ГРОМАДИ В АМЕРИЦІ ПРАЦЮЮТЬ НАД ВИЗВОЛЕННЄМ РІДНОГО КРАЮ?

(Надіслана стаття).

Думаю, що не так тяжко знайти відповідь на повисше питанне. Хто слідить пильно за проявами народнього руху по українських громадах, хоньби тільки з наших часописий; хто читає дописі, виказки жертв, слідить за вічами, маніфестаціями, зборами і т. п., — той зорієнтується дуже скоро, де і яка ведеться робота.

Притім впаде кождому осьщо в очи. Народний рух серед українських громад в Америці звязаний дуже тісно з Позичкою Національної Оборони. Вистарчить тільки поглянути на спис, скільки поодинокі громади зложили на Позичку, щоби переконатись про правдивість того.

Велика громада **Ню Йорк** місто, стояла в справі Позички через довгий час далеко поза куди меньших від неї громад. *Коли московська Ліга Оборожан і Ветеранів Українського Роду зачала що неділі скликувати всенародні віча; уряджувати масові маніфестації і демонстрації; коли взялась одним словом до плянової, систематичної організаційної праці, зібрала на саму тільки Позичку протягом одного місяця не меньше ні більше як понад три тисячі долярів.*

Зате нема дива, коли приміром громада **Джанставн, Па.**, зложила всего **25 долярів; Монессен, Па., тільки 15 дол., а ціла сіть громад в Питсбурщині нїодного цента.** Бо ніде правди діти в тих громадах нема не тільки жадної акції в справі Позички, але нема і взагалі ніякого руху. Для них так якби українська справа не істнувала. А знова в громадах, де були вічна в справі Позички, пішла з Позичкою також інша громадянська робота. Ожив рух в організаціях; люди почали щораз більше інтересуватись загально-народніми справами; слати телеграми і протести та переводити збірки на потреби старого краю й еміграції. А з тим почалась обединюча робота, бо по більших місцевостях повстає щораз більше окружних комітетів, яку лучать всі місцеві організації в одно тіло, щоби тим лекше повести спільно політичну роботу та зорганізувати матеріяльну допомогу, призначену для нашого Правительства на визвольну боротьбу української Галичини.

З епохійною совістю можемо твердити, що ті громади, які складають на Позичку; в яких іде рух за Позичкою, працюють над визволенням рідної землі. Се не голословне твердженне. Треба тільки взяти в руки спис громад, які зложили на Позичку і перейти громаду за громадою, щоби побачити дучність між Позичкою і народньою роботою взагалі. І се цілком зрозуміле. Позичка — се одна з найважнійших справ. Одинока Позичка піддержує центр нашого політичного життя — наш законний Уряд.

Наше Правительство се одинокий законний орган, якого устами говорить старий край. Одиноке наше Правительство *єдиною безсилною за інтересами* українських мас в старім краю. Вся наша визвольна боротьба так тісно звязана з нашим Правительством, що з його упадком прийшла би катастрофа для самого визволення. **Се розуміє старий край і тому оголошує навіть в часі найбільших переслідувань заяву, що непохитно стоїть при своїй законній Владі.** Старий край видає заяву, щоби підперти Правительство; щоби додати йому сили і поваги перед світом. Дає заяву, хоч за ті підписи певно пійде неодин в тюрму. Дає, бо сього вимагає визвольна боротьба, щоби в сей спосіб підперти наш Уряд. Дає, бо бореться за визволенне.

І з Америки потребує наше Правительство заяви. Тою заявою є для американських Українців Позичка Національної Оборони. Хто є за Позичкою Н. О., той є за визволенням рідної землі. Хто працює для Позички, той працює над виранням нашої Батьківщини з рук Ляхо-Татар. Хто дає на Позичку, той виявляє прилюдно своє національне „я"; той дає прилюдну заяву, що він є передівсім за українською Владою і за українською Галичиною.

Хочете знати хто і як працює для визволення старого краю в Америці, — погляньте на спис Позички, а там знайдете відповідь.

М.

Тарас Шевченко.

ЖИТТЄ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

Тарас Шевченко родився кріпацькою дитиною в селі Моринцях, звенигородського повіта, в Київщині, дня 9. марта (н. ст.), 1814 року, тому 108 літ.

Дня 6. мая (н. ст.), 1838, йому було кувлено волю. Мав він тоді 24 роки.

На волі жив 9 літ.

Дня 19. цвітня (н. ст.), 1847. його арештували на Україні і посадили в Петропавловску кріпость в Петербурзі.

Потім його взяли силою в салдати і вивезли на муки і неволю, на каторгу (примусові роботи) в Орську кріпость, в Уральських горах, над сибірською границею. На другий рік Шевченка перенесено до Оренбурга (300 верств від Орської кріпости), а небавом в Новопетровську кріпость над Каспійським морем. Девять літ терпів Тарас в далекій холодній пустині, над сибірською границею; терпів тяжкі муки і-тяжкій біль з туги за рідним краєм, котрий любив понад все.

Аж 9. марта (н. ст.), 1858, повідомлено Шевченка, що він знова дістав волю.

Увязнили його як мав 33 роки; пробув в неволі-тюрмі і на муках майже 11 літ. Випустили з неволі в 44-ому році життя.

Але по тих тяжких муках він вже був зломаний старець.

Прожив ще на волі три роки і помер на чужині, в Петербурзі, дня 10. марта, 1861-ого року, тому 61 літ.

Прожив 47 літ, з того 35 літ в неволі, 12 на волі.

Український народ похоронив його на горішній горі, в Каневі, в Київщині, над Дніпром, згідно з його волею.

СЛОВО П. КУЛІША НАД ГРОБОМ ШЕВЧЕНКА.

Немає з нас ні одного достойного пророки рідне українське слово над домовиною Шевченка: уся сила і вся краса нашої мови тільки йому одному одкрилася. А все-ж ми через його маємо велике й дороге нам право — оглашати рідним українським словом сю далеку землю.

Такий поет, як Шевченко, не одним Українцям рідний. Де-б він не вмер на великому славянському мировi, чи в Сербії, чи в Болгарії, чи в Чехах, всюди він був би між своїми. Боявся еси, Тарасе, що вмреш на чужині, між чужими людьми. От-же ні! Посеред рідної великої семї спочив ти одпочинком вічним. Ні в кого з Українців не було такої семї, як у тебе; нікого так як тебе на той світ не провожали. Були в нас на Вкраїні великі воїни, були великі правителї, а ти став висче всіх їх і семя рідна в тебе найбільша. Ти бо, Тарасе, вчив нас не людей із сього світу згоняти, не городи й села опановувати: ти вчив нас правди святої животворящої... От за сю-то науку зібралися до тебе усіх язиків люде, як діти до рідного батька; через сю твою науку став ти всім їм рідний, і проважають тебе на той світ з плачем і жадем великим. Дякуємо Богу святому, що живемо не в такий вік, що за слово правди людей на хрест розпинали, або на кострах палили. Не в катакомбах, не в вертепах зібралися ми славити великого чоловіка за його науку праведну: зібрались ми серед білого дня, серед столиці великої, і всею громадою складаємо йому нашу щиру дяку за його животворне слово.

Радуйся-ж, Тарасе, що спочив ти не на чужині, бо немає для тебе чужини на всій Славянщині, і не чужі люде тебе хоронають, бо всяка добра і розумна душа тобі рідна. Бажав еси, Тарасе, щоб тебе поховали над Дніпром-Славутом: ти-ж бо його любив і малював і голосно прославив. Маємо в Бозі надію, що й се твоє бажання виконаємо. Будеш лежати, Тарасе, на рідній Україні, на узбережжі славного Дніпра, ти-ж бо його імя з своїм імям на віки зєдночив... Ще-ж ти нам зоставив один завіт, Тарасе. Ти говорив своїй-непорочній музі:

Ми не лукавили з тобою,
Ми просто йшли, — у нас нема
Зерна неправди за собою...

Великий і святий завіт! Будь же, Тарасе, певен, що ми його соблюдемо і ніколи не зверемо з дороги, що ти нам преложив еси. Коли-ж нестане в нас снаги твоїм слідом простувати, коли не можна буде нам, так як ти, безтрепетно святую правду глагодати: то лучче ми мовчати-мем, — і нехай одні твої великі речи говорять людям во віки і віки чисту, немішану правду.

ХОЛОДНИЙ ЯР.

У всякого свое лихо,
І в мене те лихо;
Хоч не свое позичене,
А все таки лихо.
Нащо-б, бачся, те згадувать,
Що давно минуло?
Будить Бог-знає колишне?
Добре, що заснуло!...

Хоч і яр той! Вже до його
І стежки малої
Не осталось, і здається,
Що ніхто й ногою
Не ступив там, — а згадаєш,
То була й дорога
З монастиря Мотриного
До яру страшного.
В яру колись гайдамаки
Табором стояли,
Лагодили самопали.
У яр тоді сходилися,
Мов із хреста зняті,
Батько з сином і брат з братом
Одностайне стати
На ворога лукавого,
На лютого Ляха.

Де-ж ти дівся, в яр глибокий
Протопатний шляху?
Чи сам заріс темним лісом?
Чи то загатили
Нові кати, щоб до тебе
Люде не ходили
На пораду: що їм діять
З добрими панами,
Людоїдами лихими,
Новими Ляхами?
Не гатіте! бо над яром
Залізняк вітає,
І на Умань позирає,
Гонту виглядає.
Не ховайте, не топчіте
Святого закона!
Не зовіте преподобним
Лютого Нерона!

Не славтеся царевою
Святою війною,
Бо ви й самі не знаєте,
Що царики коять!
А кричите, що несете
З душу і шкуру
За отечество! Ей-Богу,
Овеча натура!
Дурний шию підставляє
І не знає, за що,
Та ще й Гонту зневажає,
Ледаче ледащо:
„Гайдамаки — не воїни,
Розбійнікі, вори,
Пятно в нашій історії..."
Брешеш, людоморе!
За святую правду, волю
Розбійник не стане;
Не розкує закований
У ваші кайдани
Народ темний; не заріже
Лукавого сина;
Не розіб'є живе серце
За свою Вкраїну!
Ви — розбійники несіті,
Голодні ворони!
По якому правдивому,
Святому закону
З землею, всім даною,
І сердешним людом
Торгуєте? Стережіться-ж,
Бо лихо вам буде,
Тяжке лихо! Дурить дітей
І брата сліпого,
Дурить себе, чужих людей,
Та не дурить Бога!
Бо в день радости над вами
Розпадеться кара,
І повіє новий огонь
З холодного яра!

Тарас Шевченко.

ПОЛЬСЬКА НАГІНКА НА „УКРАЇНСЬКУ ТРИБУНУ".

(Від власного кореспондента).

В огляді української преси в 1921-им році я Вам писав докладнійше про український щоденний часопис „Українську Трибуну", яка виходить у Варшаві.

Що-до Великої України „Українська Трибуна" стоїть на тім, що законною державною владою Великої України є уряд Української Народньої Республіки під проводом Головного Отамана Симона Петлюри, як голови Директорії.

З сього основного становища випливає вся політика „Української Трибуни" в справах Великої України, між иншим також в справі відношення між Великою Україною й Польщею. „Українська Требуна" стоїть на становищі союза, який буде заключений між урядом Української Народньої Республики й урядом Польщі. Стоячи на становищі сього союза, „Українська Трибуна", в міру розвитку відносин, починає щораз більше дорікати Польщі за недодержанне союза і за польонізаційну політику на тих землях Великої України, які на основі сього союза мали відійти до Польщі і дійсно дістатися під чольське ярмо.

Щодо української Галичини „Українська Трибуна", спершу невиразно й неначе вагаючися, та з розвитком відносин щораз виразнійше заняла таке становище, що справа української Галичини є в теперішню хвилю окрема від справи Великої України, що в справі української Галичини є міжнародні рішення Найвисшої Ради Мирової Конференції і Союза Націй та що український нарід Галичини повинен домагатися справедливого переведення тих рішень.

Словом, „Українська Трибуна" стала на тім, що політика в справі української Галичини належить під теперішню хвилю до українського народу Галичини і політика Великої України не повинна в сю справу вмішуватися.

Я вже Вам доносив також, що в Відні понад недавно вихо-дити часопис „Україна", як орган „Політичного Комітету Національної України". З яких людей складається сей Комітет, не знати, бо Комітет окружує себе великою тайною. Так само невідомо, які люди творять редакцію „України". За те з напряму „України" ясно видно, що сей часопис заступає польську лінію в українській справі.

В статтях „України" пишеться про те, що теперішня Польща має право на всі ті землі, які входили в склад давньої Польщі, — значить, признається польські претенсії панувати на тих українських землях, які загарбала була давна Польща. Радянське правительство України треба — на думку „України" — скинути тому, бо воно не думає щиро держатися рижського мирового договору. Тому власне — на думку „України" — український нарід бореться з більшевиками, бо він хоче такого правительства, яке забезпечило би Польщі ті користи, які їй признані в рижьким договорі. І богато подібних думок знаходимо в „Україні", думок, які свідчать про те, що „Україна" — се польський часопис, видаваний українською і французською мовою на то, щоб з одного боку баламутити Українців, а з другого покликатися перед державами антанти, що ось є такі Українці, які признають Польщі всі ті претенсії на українські землі.

Для Польщі важне не тільки панування на тих землях Великої України, які вона загарбала на основі рижського договору. Таксамо важне, а властиво ще важнійше для неї вдержанне панування в українській Галичині. Бо коли-б українська Галичина визволилася зпід польського ярма, тоді між Польщею й тими землями Великої України, які загарбала Польща на основі рижського договору не було би з значній мірі географічного звязку.

Щоби отже показати, що є такі галицькі Українці, які хотять, щоб українська Галичина остала під польським ярмом, Польща постарадася, що в „Україні" виступила „Галицька Секція Політичного Комітету Національної України" з даганнем, щоб українська Галичина остала під польським панованнем. В заявах сеї „Галицької Секції" і в инших статтях „України" пишеться, що будучість українського народу Галичини лежить не в відокремленню від Польщі, а в зєдиненню з братньої Польщі з Польщею. Особливо-ж нападає „Україна" на уряд Уповаженного Диктатора д-ра Евгена Петрушевича, який заступає перед державами антанти домагання визволення української Галичини зпід ярма польської окупації і привернення їй державної самостійности.

* * *

„Українська Трибуна" помістила недавно статтю про вище описане становище „України" в галицькій справі. В тій статті представлено коротко історію українськости української Галичини і стверджено, що уряд Уповаженного Диктатора д-ра Евгена Петрушевича є й на основі історії української державности в Галичині й на основі однозгідного переконання цілого українського народу Галичини єдиним законним урядом і представником української Галичини.

За сю статтю посипалася на „Українську Трибуну" нагінка в польській пресі. Так примлювська „Газета Поранна", і „Газета Вечорна" (се той сам часопис в двох виданнях: ранішім і вечірнім) пише, що „Українська Трибуна" є орган д-ра Евгена Петрушевича, що вона заступає для галицьких Українців львівський „Український Вістник", який польська цензура у Львові заборонила. З сеї нагінки польської преси на „Українську Трибуну" виходить виразно, що польська преса домагається, щоби польські власти заборонили „Українську Трибуну".

Чи се домаганне польської преси польські власти сповнять, побачимо.

В кождім разі треба стверднти, що польські грабіжники українських земель зараз давлять за горло кождого, хто насмілиться говорити про право українських земель і українського народу.

Доки „Українська Трибуна" говорить про потребу союза між Польщею й Україною і плаче на Поляків, що вони не такі союзники, які сподівався мати з них Україна, дотоді ще й позволяють говорити. Та як тільки відізветься рішучійше, руки польських грабіжників зараз простягаються, щоби здавити її за горло.

Прага, 25. сіня. 1922.

Др. Михайло Лозинський.

TARAS SHEVCHENKO.

(A Letter to „Norodnoye Chtyenie".)
AUTOBIOGRAPHY.

I am happy to assist you in your wish to give your readers some biographical information regarding the men who have succeeded in struggling out of the ignorance to which the mass of our countrymen are doomed. Narratives of this kind may, it seems to me, help to awaken in our people a sense of human dignity, without which their progress will remain impossible. My own life story, truly told, may suggest helpful thoughts not only to the common man, but also to the man of higher social rank. It is for this reason that I am willing to bare to your readers the sad incidents of my own history. I would have preferred to do this at some length, if at all, especially since the history of my life has become a little fragment of the history of my homeland. But I now lack the strength and spirit to attempt this. For that task a man should be blessed with mental repose and feel more or less in harmony with the men and things about him. All I can do to comply with your wish is to give a brief sketch of my life-experience. When you have read the following lines, I hope you will comprehend the load that lies upon my heart and crushes it.

I am the son of the peasant serf, Gregory Shevchenko, and was born on March 9, 1814, in the village Kirilovka, in the district of Zvenihorod, in the government of Kieff, upon my lord's estate. When I was eight years old, I lost both my father and my mother and was received into the family of the parish clerk as a student servant.

Such students are treated by the parish clerks like children whom their parents or the local authorities have apprenticed to tradesmen. Their master has unlimited authority over them. They are his slaves. They must perform every kind of menial household duty and do the bidding not only of the master himself but also of his servants as well. I leave it to your imagination to picture all the things my parish clerk found for me to do. He was a brutal drunkard. I was in a state of servitude, without having a single person in the world who cared for me or took the slightest interest in me. In spite of that, however, I managed to pick up in the course of a couple of years some knowledge of the violin, of arithmetic, and the Psalter. When I had made this much progress, the clerk proposed that I should read the Psalter in his place at peasant funerals; and was so gracious as to let me keep the ten kopecks usually paid for that service. This help left my morose master more leisure for carousing with this bosom friend, Jonas Limer. When I got back from my burial services, I usually found these precious companions dead to the world with drink.

My parish clerk was as brutal to his other pupils as he was to me, and we all hated him beyond measure. His capriciousness and cruelty taught us to deceive him, and to do him injury whenever possible. We played all sorts of scurvy tricks on him.

This was the first despot whom I learned to know. He taught me the inextinguishable hatred I have ever since felt for the tyranny and domination of one man over another. My child's heart was wounded and shocked at every turn by this despotic schooling and hardened itself against the world, the way the hearts of helpless men always harden themselves until, at length, patience ends and vengeance and flight ensue. One day when I found him lying in a drunken sleep, I seized his own rod and applied it on him with all my childish strength in repayment for his cruelty to me.

In my eyes, the most precious thing among the scanty effects of this drunken clerk was a little book illustrated with crude engravings. I either thought it no crime, or could not resist the temptation to steal this treasure; and I fled with it to the little town of Lesyanka.

At that place I found a new teacher in the person of an artist and deacon who, as I soon discovered, was as like my previous master in morals and general conduct as if they were two peas. For three days I patiently toiled, carrying pails of water up the steep hill from the Tikach river and grinding colors on an iron plate. On the fourth day, I had enough of it and fled to the village Tarasovka, to a painter clerk who had acquired some reputation in the neighborhood by his pictures of the martyr Nikita and of Ivan Volin, the warrior. I appealed to this Apelles with a firm resolve to endure all the burdens of fate which seemed to me at that time inseparably connected with the pursuit of learning. But alas! The Apelles observed my left hand carefully, and bluntly rejected my appeal. He informed me, to my indignation, that I was not qualified for any occupation, not even that of cobbler or a cooper.

So I gave up all hope of learning painting, even its most mediocre branches, and returned with a heavy heart to my native village. I had conceived visions of a more modest career, which charmed me on account of its very simplicity. I longed, as Homer says, to shepherd the innocent flocks, fancying that while thus engaged, I would have an opportunity to read undisturbed my treasured, stolen picture book. But I met another disappointment here. I chanced to catch the fancy of my young manor lord, who had just taken possession of his ancestral estate, and so the ragged student tramp was given a decent suit of clothes and a job as valet.

We owe the discovery of this refining occupation in the Ukraine to those civilizers from beyond the Dnieper, the Poles. Our native landowners have gradually adopted this valet institution from that source. But training the natives of this old Cossack region as lackeys is about as easy as it would be to tame Lapland reindeer as parlor pets. The landlords of the older generation had attendants—the so-called Kosachki—who performed the duty of body servants, indeed, but also were musicians and fancy dancers. These Cossack liegemen played and sang merry songs of dubious import for the delectation of their lords, and dropped on their knees at a motion from his hand in formal courtesy which preceded the swift dance step. My new master was, by descent, a Russianized German. He viewed my duties from a cold-blooded, practical point of view, and posted me in the corner of his antechamber, where I was ordered to stand motionless and silent, ready to bring his pipe or to pour a glass of water at his bidding. Being naturally of an untamable disposition, I speedily broke the rules by humming old Haydamak airs, or secretly copying the paintings of the old Russian school with which my master's apartments were adorned. I did my drawing with a pencil which, let me frankly confess, I stole from the office. My master was an active man, always journeying off to Kieff, Vilna, or St. Petersburg. He invariably took me with him on these excursions so that a boy might always be at his door to bring his pipe and that sort of thing.

I cannot say that I disliked my new occupation. It is only when I recall it now that it gives me a kind of shock, like a wild, disconnected dream. Many Russians of low birth will eventually come to look upon my past as I now look upon it. While I was chasing about from one inn to another, with my master, I improved every favorable opportunity to steal a wood carving, and in this way gradually made a valuable collection. My favorites were the heroes of history: Solovey, Rasboynik, "ulneff, Kutusoff, Platoff the Cossack, and many others. However, I was not induced to purloin these objects by a mere collector's passion. What I sought was a chance to make as perfect copies of them as possible.

Once when we were stopping in Vilna on December 6, 1829, my master and his wife attended a ball at what was called the Ressource. All the estate owners on the neighborhood had gathered together to observe the name day of Tsar Nicholas I. The house was absolutely silent. I lighted a solitary candle in my room, spread out my stolen treasures, selected the Cossack Platoff, and began carefully to copy him. Time passed without by observing it. I was already busy with the Cossack children who were tumbling around the hoofs of his horse, when the door suddenly opened behind me, and my master entered, back from the ball. Beside himself with anger, he grasped me and boxed my ears—not on account of my artistic efforts, which he did not stop to look at, but because I might have set fire to the house and the whole town. The next day, he ordered the coachman to flog me, a task that gentleman performed with all due zeal.

In the spring of 1832, I was eighteen years old. As I had not proved as good a lackey as he hoped, my master yielded to my incessant pleadings and apprenticed me for four years to a master painter, a certain Shiryaeff in St. Petersburg. This man combined the functions of a church reader and a deacon with decorative painting and the painting of saints. Not being much impressed by this trinity of genius, I hurried out bright spring mornings to the St. Petersburg Summer Garden, to sketch the statues with which Peter the Great had adorned this rectilinear landscape creation. On one of these occasions, I became acquainted with the artist Ivan Maksimovich Soshenko, whose friendship I cherish even to-day. On his advice, I tried painting from nature in water colors. Another fellow countryman and friend, Ivan Nechiporenko,—of old Cossacks lineage, who was likewise in the service of my manor lord, served me as a model during my discouraging early efforts. One day, my manor lord noticed a sketch of mine in Nechiporenko's possession. This pleased him so much that he had me paint portraits of several of his lady friends, for which he would pay me at times as much as a silver ruble. In 1834, Soshenko introduced me to the secretary of the Art Academy, asking him to rescue me from my unhappy situation. This gentleman took up the matter with Zukovsky, the ballad poet, who made the preliminary arrangements with my manor lord, and begged Bruloff to paint a portrait of himself which he could raffle in a lottery. The great painter at once assented, and the portrait was soon ready. These gentlemen and the Countess Welehorsky then took the matter in hand. The lottery produced 2500 rubles, and for this price my freedom was bought on April 22, 1838.

At once I became regular student at the Art Academy, and soon was one of the favorite scholars and companions of Bruloff himself. In 1834, I was made a "free artist."

I will say of my early literary ventures, merely that they started one bright starry night in the summer garden I have already mentioned. The rustic Ukrainian muse resisted for a long time my crude vocabulary and imagery, acquired in a village school, in the antechamber of my manor lord, and in city lodging-houses. When, however, the fragrance of freedom, the early memories of my innocent youth, which at one time had almost left me, came back, they seemed to embrace me in my exile as with the arms of a long-lost friend. The only one of my early poetic efforts—those dating from the St. Petersburg Summer Garden time—which has been printed is a little ballad, "The Crazy Woman." I dislike even to-day to refer to the circumstances under which the verses of those times were writtep.

This bare outline of my life, as I have recounted it, plainly and without adornment, has been harder to write than I anticipated. What a black colonnade of lost years! What have I been able to wrest from fate with all my striving and struggling? I have merely kept alive. All I have got out of life is the frightful vision of my own past. It is the more horrible to me because my own brothers and sisters, whom I have not had the heart to mention in my story, remain up to this day serfs. Yes, my readers, serfs up to this day. . . .

[The above letter by the greatest of the Ukrainian poets of libery was written in 1860. It contins a short sketch of his life up to 1844, which he later, used in a biographical romance. In 1845 he returned to Ukraine, where he was arrested and banished to Siberia on account of his revolutionary poems. There he was forced to serve as a common soldier and forbidden either to paint or to write. He was pardoned in 1857 at the intercession of Count Tolstoy, but his health was broken, and he died at Petrograd less than four years later.]

ЩАДІТЬ ПРЕМІЙОВІ КАРТКИ НА ЦІННІ ПРЕМІЇ.
ЗАЧНІТЬ КУПУВАТИ ТЕПЕР
MAGNOLIA
І
STAR MILK -

Пішіть на котру небудь адресу на протилежній стороні премійової картки по ілюстровану премійову листу.
„Випливається щадити премійові картки"

ГАМБУРГ
Проста дорога через подивляючі моні „О" кораблі. Їзда сполучена до всіх частин Европи.
ОROPESA.....Mar. 17, Apr. 28
ORBITA.....Mar. 31, May 12
ORDUNA.....Apr. 14, May 26
ARAGUAYA.....Apr. 12
VESTRIS.....May 20
VANDYCK.....June 3
VAUBAN.....July 12
Випрост до Чербо, Саутгемптон і Гамбург.
Всі кабіни замкнені. Ніякої екстра оплати.
ROYAL MAIL STEAM PACKET CO.
26 Broadway, New York
або котрий небудь місцевий агент.

КАРЛОВАТА ДИТИНА

Карловатa дитина не є належито відживлювана, кости мягкі, а їх розвій нерегулярний. Карлова дитина скоро піддається переохолодженим, кашляє та поважним иншим комплікаціям і потребує найбільше багатої костної та тілесної відбудовуючої поживи.

SCOTT'S EMULSION

завірюючий поживний Норвежський рибячий олій і взмішуючу костну вапняну сіль є ідеальним будівничим кормом для слабої дитини в якім будь віці. Карловата дитина повинна уживати Scott's Emulsion три або чотири рази рівно довгий час. Він ніколи не заведе в відживлювано і в взмінюванню. Питайте за Scott's!

Scott & Bowne, Bloomfield, N. J. 19-36

СПРОСТОВАННЄ.

В 297-ім ч. „Свободи" з дня 22-го грудня 1921 була поміщена допись з Нюарку п. з. „Українці чи провокатори", підписана „Обсерватором". Ця допись нанесла кривду українському православному священникови о. Льву Весоловському, а також адміністраторови української православної церкви в Америці-о. Д-ві М. Копачукові, як рівнож цілій українській православній церкві в Америці.

Редакція „Свободи" розслідивши цілу-справу, прийшла до заключення, що: неправдою є, неначеб о. Лев Весоловський говорив на вічу в Пасейку, Н. Дж. дня 5. грудня 1921-р., що „в Галичині нема українського народу".

За те правдою є, що на згаданім вічу о. Лев Весоловський виголосив патріотичну українську промову, заявив, що українському народові в Галичині належиться повна свобода. Бесідник згадав, що в Галичині нема ніяких русских, та що всі Українці повинні стреміти до обєднання і до праці в цілі здвигнення Української Республики від Сяну по Кавказ.

Неправдою є, що о. Лев Весоловський і другі українські православні священики не мають „сталого характеру" і „хоть якогонебудь образования", що се люди „без ніяких ідей і принципів", що „виголошували по корнерах і салонах большевицькі спічі", що „пошились в попи лише ради ліжаного хліба".

За те правдою є, що так о. Лев Весоловський як і инші українські православні священики працюють ревно, щиро і з посвятою в церкві, в школі і на народній ниві. Ця праця так о. Льва Веселовського, як і других українських православних священиків в Америці дає запоруку, що Українська Православна Церква в Америці має на меті добро великого українського народу, та що о. Весоловський як і о. Др. М. Копачук і духовенство Української Православної Церкви в Америці заслугує на повне довіре української суспільности.

Правдою є також, що о. Др. Микола Копачук, адміністратор Української Православної Церкви провадить духовенство і вірних української православної церкви в Америці в дійсно високім українськім патріотичнім дусі.

В виду цего відзначуємо всі наведи підносені проти о. Льва Весоловського, о. Др. Миколи Копачука, духовенства й вірних Української Православної Церкви, заявляємо, що ці напади були неправдиві і безпідставні, отсею дорогою публично пошкодовані особи перепрошуємо.

Ред. „Свободи".

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

П. Ш., Пітсбіґ, Па. — Не лайкою а цифрою Січовою роботою добудемо волю. Гараздо!

Л. С., Вест Кайр, Па. — Дайте-ж вже раз спокій тим когутам!

Л. С., Менчестер. — Виграємо, як дамо гроші на боротьбу.

І. Д. К., Палмертон, Па. — Крайна порада, щоб і Палмертонці пригадали собі свій народній обовязок.

Ю. Г., Савтпорт, Конн. — Не наша річ мішатись до церковних дїл.

В. К., Вудгейвен, Н. Й. — Колиб був всенародний зїзд, тоді моглибисьте завізти ваш проект.

Пєть з Істон, Па. — Колиб написали на одній чи двох сторінках, то будь-б помістили. Тільки короткі дописи можемо поміщувати. Це саме відноситься до всіх і до Вас. Просимо вибачення, але ще раз повторюємо, що дописуть мусить бути ядерна, коротка. Ми годимося з усїм, що пишете, але не маємо місця на довгі справоздання.

В. К., Вудгевен, Н. Й. — Провідники можуть запровадити до добра, або у болото. Як які! Видячий себе у болоті завести не дасть. У Вас золоті думки, тільки задовго розписуєтесь. Спробуйте писати на 2-3 сторінках, а дерзайтеся тільки провідної думки.

В. М., Нью Йорк. — Пасейся із четвертої улиці не варта того, щоби про нього так широко розписуватися. Правда, що Ви, як спішитеся додому, то ідете найкоротшою дорогою? Це саме відноситься до дописий. Чим коротша, тим цікавіша.

А. Б., Нью Йорк. — Оскільки знаємо, було вже кілька спроб, щоби створити осередок для українських вистав в Америці. Колиб у будучині щонебудь путнього склеїлося, ми помістили би вістку про це із самого часописного обовязку. Поки цього нема, школа розписуватися.

І. К., Бруклян, Н. Й. — Гниду холоду тяжко зрушити, у руках розсипається. Та проте пробуйте!

С. В., Вунсакет. — Бойкотуйте всякого, що підписується лихам! Це знамєнний лик до усїх злочинів.

М. К., Аллентавн, Па. — Добре пише Ваш батько, що ляхи списують наш нарід, як чорт грішні душі. І в тім має правду наш нарід, що вважає Ляшку неволю за живе пекло на земли. Та тільки у тім пеклі не будемо горіти ми, а ті, що рїжкаті шапки носять.

Бурший комуніст, М. К. Ч. — Ніколи не запівно вернутись на добру дорогу. Не вем бути трубником у Жидів. А за минуле треба нагородити здвоєною роботою для свого народу.

І. Г., Шікаго, Ілл. — Запівно вже було. Щобно прийшло у руки.

Н. П., Істон, Па. — Розрахуєтеся колись нарід із ними.

В. Б., Пасейк, Н. Дж. — У Польщі не кріпає тільки той, що не може.

А. С., Правидепс, Р. Аї. — Кождий народ має таку інтелігенцію, який і сам є. А єдність це золота річ.

П. С. Бруклян, Н. Й. — То й гаразд, що добре відіграли.

І. К., Вунсакет, Р. Аї. — Ег! Душу кладе, а долярa ні! Хайжеж ту душу бере той, що на нїю жде!

Г. Т., Перт Амбой, Н. Дж. — Чому не лишите Лейбових Вістий жидівським грубникам?!

Р. П., Манчестер, Н. Г. — Відчуваємо, що пишете кровю серця. Але і серце і розум треба насталити, щобим не здурити, як бачиться тільки поганя. „І тут і всюди скрізь погано" — як каже пост.

М. П., Блумфілд, Н. Дж. — Пошо берете шмату до рук? Чи не шкода часу?

ПРИГАДКА НА ЧАСІ.

Хто хоче вислати святочні великодні зеланя своїм рідним в старім краю, нехай вислає тепер. Маємо на складі великий вибір святочних карток.

Вишивані шовком, з відповідним віршем, ціна.....4.....25 шт.

Вишивані шовком, без вірша.....15 шт.

Емальовані, німецького виробу..5 шт.

Звичайні картки з українськими типами і краєвидами, ціна.....5 шт.

Пишіть на адресу:
„SVOBODA",
83 Grand St., Jersey City, N. J.

ДО КРАЮ
ГАЛИЧИНИ
ДОМУ
ПРОДАЄМО
ШИФКАРТИ
Висилаємо гроші під гарантією.
Голосіться до:
MID EUROPEAN IMIGRANT HOUSE
Ukrainian Bureau,
197 E. 4th St., New York City
Mich. Hanchin.

$10.00 НАДГОРОДИ, ХТО ДОКАЖЕ, ЩО СЕЙ МУЗИЧНИЙ ГОДИННИК НЕ Є ВАРТА $5.98.
НАЙНОВІШИЙ ВИНАХІД В ОБЛАСТИ МУЗИКИ.

Дорогий Читачу.— Вас здивує пригарна музика, скрита в цім чудесім годиннику. Нашо Вам видавати тяжко заробльовані гроші на музичні інструменти, коли будете мати найкращу в світі музику, купуючи цей годинник. І зміркувавши, що инші музичні інструменти. Він грає задано вспомнений найславнійших світових музик. Вам треба лиш накрутити пружину і потішатись грою. Окрема мельодія буде тріяти двайцять минут. Ваші приятелі будуть подивляти цю чудесну музику. Коли бажаєте встати рано о певній годині, то ставте цей годинник, щоби грав на ту годину і Вас збудить чудова мелодія, а ви осолодний бриніт звичайного будильника. Цей годинник зроблений з месінгу і позолочений та артистично ґравірований. Має подвійний механізм і показує час дуже точно. Музичний механізм є дуже сильний і колиб не псувся Цей цінний годинник і музичний інструмент з гарантованій на 25 років. Вартість його 15.00. Протягом цего місяця можете дістати його за менше, як пів тої ціни, бо лишень $5.98. То-ж не вагайтеся ані хвилї, але висилайте зараз свої замовлення, а не пожалуєте. Пишіть одного дорогого, а решту дайтесте при відборі годинника. Як-би Вам не сподобалась, звертемо гроші. З Канади треба посилати гроші зараз з замовленим. Посилайте замовлення на адресу:
MUSICAL CLOCK CO., 748 No. Robey Street, Dept. 47 CHICAGO, ILL.

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ

МОСКОВСЬКИЙ ГОРОД

НА ЗАПОРОЖУ.

Оповіданне з другої половини 17-сотих років

(Продоженне).

(17

— „Не говори нічого", кажу до него шепотом. „Увільню тебе. Як скинеш диби, не рухайся, аж назад верну і скажу повзти за мною.

— Я підсунувся до його ніг, вищупав колодку і отворив.

— „Де лежать инші?" питаю його. „Між ними мій син".

— „Ти ще не увільнив мене", відповідає. „Ще руки в дибах".

— „А то що?" думаю, звільняючи його руки. „Хіба через мою втечу ще й на руко позакладали диби?"

— „Всі инші", каже мені тепер увільнений, „лежать збоку лавою, яких двіста кроків від мене на право. Мене держали окремо".

— Хочу повзнути туди, коли чую, там хтось клене по московськи. Клене, що всі хлопи сплять і жаден не пильнує вогню, так що він майже погас, а тут ніч така студена. Я задержався в половині дороги, гадаючи, що Москаль, як побачить, що не загріеся, піде собі геть. Та де там! Він, Бог би його побив, присів і став сам роздувати грань. Докинув дров і за хвилю бухнув огонь, що освітив увесь майдан. Я зміркував, що инші не вділи нічого, бо заки огонь вигорить і Москаль відійде, буде запізно глядати між сплячими сина, не то увільняти таку силу народа. Я рішився вертати, поки що з одним увільненим. Його диби я замкнув назад на колодки. Одну взяв сам, другу впхав йому і казав обережно повзти за мною.

— „Може би зробити навпаки?" шепнув до мене увільнений. „О много ліпше буде, мій спасителю, як я поведу тебе. Сумніваюся, чи ти тут знаєш кожду пядь землі так добре як я. Виведу тебе так, що ніхто не помітить і не знайде слїду.

— Був справді, наче в себе дома. Ідучи з ним через млаку я ішов о много безпечнійше і вигіднійше, ніж тоді, коли йшов сам, утікаючи, ним закрадаючися в табор. Я аж вдивався, що так скоро пішло, коли він станув і сказав:

— „Тепер вже можемо йти сміло і скоро, бо тут вже ніхто нас не заздрить".

— За хвилю ми зійшли в якусь дебру. Тут увільнений узяв і казав нам єісти.

— „Заки підемо дальше", сказав, коли ми усадовилися, „мусїш знати, кого ти увільнив. Відразу кажу тобі, не сердься і не скач, як довідаєшся, хто я. Єго, що ти увільнив мене, бігме не пожалуєш. Навпаки, поблагословиш ту пригоду, через котру ти, замість сина, увільнив мене. Ти спас мене від лютої смерти, а я спасу всїх ваших разом з твоїм сином.

— „Хтож ти такий?" спитав я счудуванний.

— „Скажу, зараз скажу", відповів. „Тільки ще раз прошу, переможи себе, не трісни з досади, бо лише при мої помочи, не лиш увільнив всїх инших, але ще й пімстишся на катах твого народу. Я той зрадник, що завів Москалів у запорожську землю. То через мене ми попали в московську неволю. Я той Калмик, що був провідником московської тічки. Колись пізнійше розкажу, як до того прийшло. Тепер скажу лиш тільки, що я согрішив проневоліл... Чи маєш який запас?... Я страшно голоден".

— „Смоли горячої!" подумав я, але переміг себе. Виймив кусень хліба і подав йому.

— „Що діялося в таборі", спитав я його, коли Москалі помітили, що я втік?"

— „Був судний день. Ще ніколи не посипалося тільки нагайок, шоґолі. Від тої пори всі спять покотом оден при одним, обставлені сторожами густійшими, ніж передше. Лише мене держали дальше, окремо від других. Мабуть тому, що я добре знаю місцевість і Москалі боялися, щоби не навчив других як і куди втікати. На тих Москалях муку тяжко було терпіти і страшно. Гадаю, що тепер, по сій моїй спробі, не жалуєш похибки".

— Я справді перестав жалувати того, що спас сїв винов-ника нашого нещастя. Але, бачучи на власні очи, як його заковували, я ще раньше думав, що він повинен стати нашим союзником.

— „Підожди тут хвилю", промовив Калмик, „я зараз верну".

— Пішов і справді по недовгім часі вернув зі своїм сином.

— „Отсе", каже, „мій син, що також був у московській неволі, але не тут, тільки в тюрмі.

— Тепер Калмик нехай сам розповість решту, — закінчив Ухач.

— Ми відпочивали в ярі, — промовив тепер Аюкай, — що сходиться з яром, в котрім є моя землянка. Лишивши Ухача на місци, я пішов домів і знаходжу там всю мою родину разом з... найстаршим сином. Він того самого вечера вернув в неволі. Донець і Запорожець відпитали вісника, що вивіз його з Бахмута. Горівка і мід розвязали йому язик і він виговорився, що хлопця відвіз до ізюмської тюрми. В Ізюмі наші товариші підпалили в ночи пару домів біля тюрми. В метушни та безголовю, які спричинила пожежа, вивели його з тюрми та перевели на Запороже. Соцкійний за сина, я зараз до полковника і від него разом з ним до Батюка. Ось коротко сказана моя довга повість.

— Скажи мені, — звернувся полковник до Калмика, — чи ти бачив там хлопа обдертого, в лахмітю, що втікаючи з польської України заблудив аж сюдак, і попав у московський табор? Се повинно було статися по втечі Ухача. Чи пришлось там такий? Чи привели Москалі? Тебе не гнали на роботу, лише весь час держали закованого в городі. Повинен був бачити.

— І бачив і балакав з ним. Се ви його вислали, пане полковнику? З усїх тих ваших питань міркую, що так.

— Я собі так міркував, що добре було би підіслати звідувача, щоби призирався, що Москалі роблять, та щоби людий пригоговив на прихід освободителїв. Правда, могли і його забити в дибах. Але він вже знав, як Ухач увільнився. Отже таксамо міг і він увільнитися та втечи. І на случай, коли би не може було прийти нещасливим з помочию, він міг би привчити всїх прочих як поскидати диби і видобутися з нєволі. Зголосився до сего самохіть мій чабан Насада. Казав, що шість раз у тих сторонах, коли полював арканом на степові коні, загнався був за одним табуном аж в ті млаки. Ми повишукували всяке лахмітє і приодягли його як страхопуда... В сих, трісочками позістібуваних латах, босий, простоволосий, з одним бучком в руці пустився в ту вовчу западню... Пішов і до нині не маю від него ні про него ніякої вісти.

(Дальше буде).

ШИФКАРТИ

через ГАМБУРГ, АНТВЕРП, РОТТЕРДАМ, БРЕМЕН І ДАНЦІҐ, продаємо по конкуренчних цінах. Пашпорти виробляємо до одного або двох днів. Посилаємо гроші до краю в долярах або марках по найвищім курсі з повною гварантією. На всякі інформації пишіть або зайдіть до:
EUROPEAN STEAMSHIP AGENCY 116 FIRST STREET, NEW YORK, N. Y.

ПОДЯКА.

Неумолима смерть видерла нам нашого найдорожшого мужа і батька, бл. п. Андрія Саскуу. У нашім тяжкім смутку ми найшли велику розраду в щирій симпатії і співчуттю численних приятелів і прихильників покійного. Усім тим Вп. Зм. лякам, котрі старалися потішити нас у нашім пекучім горю і в смутрі, віддаючи останну пригоду померлому, причинилися чимнебудь до звеличення сумних, похоронних обрядів, ми складаємо прилюдно щиру й сердечну подяку. Зокрема дякуємо Хвальним Товариствам і поодинокім особам за нагробні вінці, а Всч. Духовенству і мужеському Хорови за трогаючу церковну відправу.

Юлія, жена вдовиця;
Ольга, Володимир і Богдан, діти-сироти.

БАЛТИЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ЛІНІЯ

ВПРОСТ БЕЗ ПЕРЕСІДАННЯ З НІЮ ЙОРКУ ДО:

ГАМБУРГ ..... 3 класа ..... $103.50 [illegible]
ДАНЦІГ ..... " " ..... $106.50 + 5 податок
ЛІБАВИ ..... " " $110.00

ЗНАМЕНИТІ КОРАБЛІ-ДВОШРУБОВЦІ ВІДПЛИВАЮТЬ

ЛАТВІЯ ..... 22. МАРЕЦЬ
„ПОЛОНІЯ" ..... 5. ЦВЕТНЯ

Через новий право вийти міх Лібав — Данціг — Галіфакс, Канада.

Запорожуйте місця у наших уповноважених агентів у вашому місті, або
BALTIC AMERICAN LINE, Inc., Gral. Pass. Agents, 9 Broadway, New York City.

Telephone: Circle 1410

АВТОМОБІЛЬОВА ІНСТРУКЦІЯ.
Ви Ви є без роботи прийдіть до нас і навчіться фаху, щоб на потрібувати оскільки, все за занятійного робітно. Научіться добре власного фаху, заробляючи від 40 до 50 дол. тижнево по одержанню свідоцтва яка гарантуємо.
ПАМЯТАЙТЕ що зами видасть гроші на науку прийдіть і запишіть телефонічні від нашого інструктора оглядуючи різночасно наші найновіші автомобілі, знаменитійші як умово нашах учеників.
AREA AUTO SCHOOL, 146 West 56th Street, NEW YORK CITY

МИХАЙЛО КЛИМ
НОТАР.
Приймає шифкарти на всі лінії.
Сповідкує Родини з краю.
Полагоджує адвокатів, полагоджує всякі справи правничі і нотаріяльні.
Продає, і купує домів, ферм, фарми.
Переводить позички на доми, передає купно і продажу домів, виробляє контракти.
Асекурує будинки і.-посуд, домоб.
Посилає гроші до краю, скоро і безпечно.
Пасажирські квіти справляє полагоджує точно і сумісно.
На всякі інформації звертайтесь ласкаво або листовно до:
MICHAEL KLEM 4934 So. Ashland Ave., CHICAGO, ILL.
Telephone: Prospect 5006.

УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА СКРИПОК.

ВИРОБЛЯЄ НАЙЛЇПШІ СКРИПКИ З НАЙЛІПШОГО ІМПОРТОВАНОГО ДЕРЕВА.

ПОСІДАЄМО НА СКЛАДІ ВЕЛИКИЙ ВИБІР СКРИПОК КРАСНИХ — НІМЕЦЬКИХ І ЧЕСЬКИХ. — Продаємо по цінах дешевших і гуртових. — Приймаємо в направу всякі ушкоджені скрипки, поправляємо старі як і другі інструменти. — Продаємо дерево на скрипки і другі части згодині в обох скрипок. — Гарантуємо наші скрипки, а в разі оправданого невдоволення звертаємо гроші.

Бувші належить писати на українській мові-ради, експресовий переказ або готівкою в реґістрованім листі. — На жадання висилаємо цінник.

Поручаючись ласкавим зглядам української публики остаюсь з повагою Павло і Іван Гумениюк.

У всяких справах належить відносини са до:
ПОЛЯНСЬКА ВІДОВ., Violin Shop, 166 E. 2nd St., NEW YORK, N. Y.

З ВЕСНОЮ ДО РІДНОГО КРАЮ

В місяцю марті відправляємо чотири партії наших людей до краю, на найлішіх кораблях.

Колиж і Ви хочете вертати до своєї родини в товаристві ВАШИХ КРАЯНІВ І ТОВАРИШІВ, щоб в потребі одержати другому помогчи, то напишіть зараз до нашого УКРАЇНСЬКОГО ЕМІҐРАЦІЙНОГО БЮРА, а ми постараємось, щоб всі з Вашого повіту й з Вашого села їхали разом на одній шифі.

По інформації пишіть на адресу:

Ukrainian Immigration Bureau
KASYAN BAHREY,
246 COURT STREET, NEWARK, N. J.

ЧИ ВИ ХОРУЄТЕ?

Як так — то пощок хорують, коли наша ліцинь-залва, гербата виробляна після рецепт найславнійших сирійських докторів. Гербата ся лічить найліпше злидні (хроніки) хороби, як: Кашер, жолудка, катар кишок, корч жолудкові, кась, ді жолудка, нервовість, брак апетиту, брак сну, біль голови, біль в жолудку, біль женщин в тягарі, біль хрижей, неправильні кровотоки у женщин, кровотоки з носа, мігрика, гемороїди сухі і кровані, подагру, гостець, неправильний стілець (затверднення), діярею, гоїть поміт жолудок, чистить кров і надає апетит до страваення. Сотки подяк одержуємо від наших кострумерів, котрі зістали вилічені в найбільше застарілих случаях, де жадні инші лікарства ані операції помочи не могли. Гербату сю виробляють одинь хлоп за шпитальна. Цінник сей Гербати коштує $1.75; дві пачки тільки $3.00. МАСТЬ на пасіпку, вуйт, корость, приші, змориновідбивку, тощо та всякі инші хвори коштує $2.50. ПОРОШОК, що тищенє невгорівшо волосся, коштує $2.00. Гербати на присилаємо, кладіть гроші до конверти 15 центів Марками на кошти пересилки, а заплатите як вам поручать до дому. Пишіть на адресу: 52156

M. J. MEDICAL CO., 1440 N. Wood St., CHICAGO, ILL.

Григорій КУНАШЕВСЬКИЙ

ПРЕДСТАВИТЕЛЬ ВСІХ КОРАБЕЛЬНИХ ЛІНІЙ.

Шифкарти на всі найвигіднійші Кораблі.

Старанна опіка для родин.

Родимці! Бажаєте святкувати в краю надходячі СВЯТА, старайтесь замовити собі місце до відїзду, пишіть число відїжджаючих з кождим днем зростає.

Бажаєте вислати грошову помічі оставшій в краю рідні, висилайте її, сойчас, щоб рідня Ваша змогла в час еще на СВЯТА таку отримати.

Важливою порядною повинні відноситись з повним довіреном до нашої. Вам старої фірми, где вся полагоджується, точно і ретельно

G. KUNASHEVSKY, 179 E. 3rd ST., NEW YORK, N. Y.

ТЕРПІННЯ ПО ЇДІ
ЧАСТО ПЕРШІ ПОЗНАКИ ХРОНІЧНОЇ НЕСТРАВНОСТИ

Ви ви сьмете легковажити такого стан дня жолудка яке полекшить постану. Вишій травлячі органи, потребують лічіння. Ваш систем мусить бути вилюбленим. Ви потребуєте средства яке зверхностить, вилічить і поможе Вашому знеможеному стремити по-зому життю. В БОСАНОВІМ ГІРКІМ ВИНІ. „Защитителя Природи", в додатку брошурку „Вказівник до Будування здоров'я, помилки лікування" до: Bosak Manufacturing Company, УНІОНТАУН, ПЕНН. Ви можете спробувати ціну, Scranton, Penna. 52156

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць лютий 1922 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	367.83	144.	52.65
2.	112.68	145.	36.72
3.	50.00	146.	65.68
4.	63.91	147.	128.20
5.	38.10	148.	10.04
6.	23.08	149.	38.66
7.	136.04	150.	11.55
8.	30.47	151.	38.11
9.	39.29	152.	16.23
10.	179.96	153.	16.39
12.	114.98	154.	47.25
13.	40.99	155.	134.18
14.	58.33	156.	30.09
15.	29.59	157.	60.26
16.	39.29	158.	7.85
17.	27.38	159.	35.65
18.	111.35	160.	69.62
19.	19.96	161.	38.93
20.	82.22	162.	34.77
21.	16.18	163.	22.40
22.	60.77	164.	27.32
23.	12.61	165.	105.24
24.	78.12	166.	23.72
25.	29.54	167.	12.93
26.	19.20	168.	96.25
27.	38.83	169.	22.83
28.	127.08	170.	155.15
29.	113.26	171.	38.81
30.	38.64	172.	46.72
32.	27.33	173.	27.96
33.	25.05	174.	34.24
34.	47.05	175.	73.83
35.	29.99	176.	26.51
36.	35.08	177.	14.11
37.	24.13	178.	11.32
38.	209.70	179.	147.24
39.	58.03	180.	16.97
40.	19.72	181.	77.06
41.	50.28	182.	47.26
42.	84.41	183.	51.41
43.	23.98	184.	8.84
44.	66.47	185.	29.44
45.	93.78	186.	69.25
46.	26.38	187.	43.75
47.	15.62	188.	13.82
48.	72.07	189.	10.36
49.	6.31	190.	17.38
50.	22.79	191.	40.13
51.	47.88	193.	120.13
52.	16.18	194.	6.81
53.	38.67	195.	33.11
54.	12.46	196.	30.60
55.	41.06	197.	30.74
56.	55.02	198.	34.36
57.	61.39	199.	17.42
58.	35.15	200.	55.58
59.	45.15	201.	22.86
60.	15.69	202.	17.95
61.	45.68	203.	48.05
62.	75.87	204.	10.39
63.	215.66	205.	13.90
64.	38.24	206.	146.58
65.	135.71	207.	25.12
66.	59.36	208.	20.78
67.	58.43	209.	100.46
68.	18.90	210.	37.46
69.	90.50	211.	56.94
70.	198.06	212.	9.87
71.	16.65	213.	197.53
72.	30.92	214.	23.23
73.	22.03	215.	38.68
75.	47.70	216.	24.66
76.	146.66	217.	171.73
77.	50.95	218.	132.79
78.	137.09	219.	23.76
79.	8.00	220.	30.96
80.	23.94	221.	209.58
81.	111.64	222.	11.39
82.	19.52	223.	103.49
83.	50.07	224.	12.76
84.	8.70	225.	16.38
85.	90.84	226.	18.06
86.	77.49	227.	38.92
87.	71.48	228.	42.14
88.	11.64	229.	149.10
89.	13.44	230.	109.16
90.	76.01	231.	32.34
91.	132.13	232.	23.97
92.	15.21	233.	44.29
93.	14.21	234.	123.10
94.	46.73	235.	65.02
95.	47.36	236.	295.93
96.	140.88	237.	178.01
97.	33.22	238.	12.77
98.	113.13	239.	152.20
99.	118.46	240.	28.48
100.	39.12	241.	53.13
101.	43.20	242.	21.85
102.	196.85	243.	56.06
103.	47.09	244.	23.61
104.	141.50	245.	86.81
106.	141.14	246.	18.87
107.	38.48	247.	150.77
108.	56.26	248.	42.58
109.	101.69	249.	31.61
110.	25.50	250.	13.89
111.	19.65	251.	47.78
112.	123.02	254.	85.97
113.	59.40	255.	52.35
114.	51.13	256.	8.12
115.	16.70	258.	25.26
116.	16.96	259.	100.03
117.	74.26	262.	16.54
118.	62.68	263.	15.63
119.	20.55	270.	127.11
120.	181.38	273.	43.45
121.	49.68	274.	96.75
122.	12.50	277.	229.72
123.	34.74	278.	25.85
124.	41.87	278.	46.25
125.	18.67	282.	67.83
126.	40.75	283.	65.17
127.	73.10	286.	41.94
128.	28.98	288.	62.18
129.	14.73	290.	24.62
130.	140.66	291.	24.93
131.	23.49	292.	80.81
132.	108.12	295.	81.50
133.	136.58	296.	87.13
134.	29.30	300.	233.13
135.	101.94	301.	83.77
136.	106.44	303.	10.12
137.	66.83	308.	87.06
138.	26.51	314.	4.29
139.	34.23	315.	11.07
140.	46.65	316.	130.91
141.	12.84	317.	44.73
142.	80.67	318.	26.80
143.	39.06	320.	32.66

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
321.	44.86	365.	51.83
324.	49.94	367.	51.22
326.	95.73	369.	60.06
330.	72.67	370.	96.30
332.	36.47	371.	52.55
336.	77.35	373.	42.64
338.	199.61	377.	43.35
339.	15.80	378.	24.53
341.	53.57	381.	73.96
342.	68.54	384.	94.86
344.	14.22	385.	90.70
347.	28.69	388.	74.40
350.	47.46	391.	20.20
351.	16.78	396.	56.62
354.	41.22	398.	35.00
355.	47.12	296.	56.62
357.	15.39	400.	32.54
363.	56.57	401.	21.57
364.	54.94	402.	12.45

Процент від бонда $75.00
Процент від моргечів 317.50

Сирітська частя по бл. п.:
Андрій Лазор, в. 7 100.00

Разом 19.637.52

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Андрій Лазор, в. 7	1.000.00
Марія Крістан, в. 12	1.000.00
Кат. Лещишин, в. 99	500.00
В. Литвинович, в. 117	914.32
Текля Стек, в. 155	500.00
Іван Кісіоля, в. 178	1.000.00
Анна Харко, в. 182	500.00

Запомоги з фонду запомогового:

Василь Кохан, в. 2	50.00
Никола Гайда, в. 10	75.00
Марія Яремій, в. 10	50.00
Стефин Магляга, в. 65	75.00
Анна Ганчар, в. 106	50.00
Марта Середитська, в. 177	50.00
Петро Кащук, в. 203	50.00
Н. Войнаровський, в. 209	50.00
Петро Мельник, в. 270	50.00
Гр. Добровольський, в. 288	50.00
Григ. Лисяк, в. 1	75.00
Марія Гавриців, в. 216	25.00
Ів. Кренціївна, в. 341	50.00
Дмитро Карповіч, в. 147	50.00
Юрій Манько, в. 149	50.00

Жертви з фонду народнього:

Ліга Горожан і Ветеранів	100.00
Нац. Музей у Львові	50.00

Виплати з фонду сиріткового:

Василь Пап, в. 195	316.00
Семен Демчко, в. 98	500.00
Тимко Манько, в. 25 ст.	302.50

Розходи адміністрациї:

„Свобода" за орган	2.746.20
Кошта Рів. Засідання	1.324.68
Платня Гол. уряду	445.00
Гол. Акцібнер за оцінку грамот	303.00
Річні справоздання до стейта і лайсенси	123.00
Видатки канцелярійні	35.35
За відділові печатки	18.75
За переплетнію книжок	25.50

Інвестиція грошій:

Позичка на моргеч	7.000.00
На міські і стейтові бонди	63.948.95
Разом	$83.447.25

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. січня 1922	213.189.92
Прихід за лютий	19.637.52
Разом	232.827.44
Розхід за лютий	83.447.25
Готівка з кінцем міс. лютого остає	149.380.19

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	149.380.19
Моргеч	68.770.00
Бонди	458.998.53
Реальність	19.000.00
Друкарня	29.000.00
Разом	725.648.72

Стан довжний:

Фонд посмертний	412.676.38
„ резервовий	159.512.84
„ адміністр.	25.641.73
„ запомоговий	12.978.44
„ народний	58.41
„ комесиційний	6.138.97
„ сиріткевий	108.640.95
Разом	725.648.72

С. Ядловський, гол. пред.
В. Левчик, гол. касієр
Р. Слободян, т. фін. секр.

НИКОЛАЙ ГЕРМАН
ВЕЛИСТАТОР
627 Ave. B, near 14th St., New York
Український склад чистих виробів найлішого гатунку, які старовинна новація, як шкіра, вуджена сосновим, кашів і ялівцевим деревом, вироблена спеціяльно для нашої України. УКРАЇНЦІ, УЖИВАЙТЕ ЦЕЙ СКЛАД.

УПАДОК ТІЛА І МАЛОКРОВНІСТЬ

Д. І. Чуваєрник, Rices Landing, Pa. пише: „Хочу щоби всі хорі на шкорбутичний стан крові знали, людині знали о Вашій Босановій Гірким Вині. Я сам був в окруженім положенню доки я не знав о Вашім благословенім ліку, однак від коли його уживаю, дало добру силу до праці і вистає до дім. Знаю, що хоневербудь уживаючий його, так як я можуть не пожалує. Ті хорі суть слабі і нездатні до праці не требують шось на посилення цілості судини, мають уживати Босанове Гірке Вино". Се помогло вину. Чуваєрник і через тої час і здоров зливий. Замовіть собі фляшку не дасть від Вашого шторінка, або пишіть по „Вказівник до будування" до: Bosak Manufacturing Co., Bethlehem, Pa. 52156

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ У. Н. С.
МОЛОДЕЧНЯ ДЕПАРТАМЕНТ
за місяць лютий 1922 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	13.05	163.	2.35
2.	7.00	165.	5.65
3.	3.15	168.	10.05
4.	2.48	170.	10.00
5.	4.75	174.	2.05
7.	21.40	175.	3.15
8.	2.93	176.	2.95
9.	16.90	179.	9.45
10.	2.03	181.	10.00
14.	1.80	182.	4.75
15.	3.45	183.	3.85
16.	5.40	192.	90
18.	10.80	193.	7.20
21.	90	196.	1.35
22.	11.50	198.	2.95
24.	4.35	200.	2.65
25.	1.35	203.	2.95
28.	12.60	204.	2.50
29.	6.15	206.	11.25
30.	2.50	208.	1.80
38.	22.50	209.	8.35
39.	3.60	210.	5.95
40.	1.14	214.	3.60
41.	4.35	213.	15.10
42.	5.40	214.	3.15
43.	90	217.	15.53
44.	13.95	218.	15.75
45.	4.95	220.	9.68
51.	2.70	221.	5.40
52.	90	223.	8.85
53.	4.50	224.	90
55.	6.15	225.	1.00
57.	4.95	226.	1.55
58.	3.45	228.	4.50
59.	1.65	229.	4.27
61.	3.75	230.	9.90
62.	4.95	234.	20.70
63.	22.75	237.	10.15
64.	5.25	239.	4.35
65.	6.75	241.	2.50
66.	23	242.	1.25
67.	1.13	243.	17.50
68.	2.50	244.	1.25
70.	13.05	245.	9.75
73.	1.58	247.	17.10
75.	3.85	248.	1.65
78.	4.73	250.	3.15
80.	45	251.	5.65
84.	3.85	258.	3.60
82.	2.70	259.	7.88
85.	6.00	262.	1.35
86.	8.10	270.	15.15
87.	8.35	274.	8.10
90.	6.75	276.	27.45
91.	10.75	278.	6.55
94.	3.90	282.	8.55
96.	7.90	283.	5.20
97.	1.80	288.	8.55
98.	4.05	289.	8.60
99.	16.20	292.	5.10
100.	3.40	295.	2.55
102.	14.65	296.	2.03
103.	2.30	300.	11.02
104.	15.30	301.	8.55
105.	3.85	308.	14.90
106.	2.70	314.	90
108.	6.55	316.	5.40
109.	3.85	317.	2.50
110.	1.58	320.	2.25
112.	6.10	321.	4.50
113.	8.10	323.	3.60
114.	1.80	324.	5.20
116.	2.05	326.	10.35
120.	3.22	332.	3.40
121.	6.75	338.	18.70
123.	1.80	339.	8.50
124.	7.20	341.	3.00
128.	2.05	342.	10.15
130.	1.75	347.	3.15
141.	1.40	350.	2.03
142.	22.75	357.	70
133.	5.75	363.	4.95
135.	2.50	364.	3.38
136.	9.90	365.	2.50
137.	6.30	367.	2.50
140.	7.00	369.	7.05
145.	1.35	370.	6.80
146.	2.05	371.	6.30
147.	19.45	379.	3.85
149.	5.18	380.	3.78
155.	25.00	384.	6.75
159.	3.60	385.	5.15
160.	12.40	388.	1.35
161.	4.10	396.	3.60
Разом			1.190.55

РОЗХІД:

Платня робітника	125.00
Видатки канцелярійні	10.00
Разом	135.00

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем січня	4.752.48
Прихід за лютий	1.190.55
Разом	5.943.03
Розхід за лютий	135.00
Готівка з кінцем лютого остає	5.808.03

С. Ядловський, гол. пред.
В. Левчик, гол. касієр
Р. Слободян, т. фін. секр.

ВАЖНЕ! ВАЖНЕ!

З початком місяця марта б. р. будуть корабельні лінії Hamburg American Line і North German Lloyd вирішують вказувати на шифкарти і посилати гроші ані ні не будемо то шифкарти уже, ті чи гроші переслані пасажиром вібик і воєнного стану. Хто з наших людий має того роду справи не вивінчені, з провідними компаніями, подай зголошення до: Mr. Frank J. Sullivan, 45 Broadway, New York City. 56-68

ВІД 16. СИНЯ С. Р.
ДЖ. МЕД. МУСІЙ КАДЕЦЬ
50 ST. MARKS Pl. (6th St.)
нову Другої Ешелі будуть приймати зголошення від 11—1 пополудні. В 6—8 вечер. У неділі і свята до 1 пополудні.
Телефонувати Dry Dock 4848

МІТИНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Мітинг тов. Запорожська Січ, від. 234 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 2. годині пополудні в салі Лотвіка при 69 Сент Парк ул.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. Мітинг тов. Українська Січ, від. 182 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 2. годині пополудні в церковній салі в Паселяу при 42 Вен Бюрен ул.

РОМ, Н. Й. Мітинг бр. св. Михаїла, від. 121 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 2. годині пополудні.

БРИДЖПОРТ, КОНН. Мітинг тов. Українська Січ, від. 59 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 1-ій годині пополудні в церковній салі.

ДЕНБОРІ, КОНН. Мітинг бр. св. Николая, від. 381 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о годині 2.30 пополудня в домі М. Маркевича при 27 Стейт ул.

САВТ ДІРФІЛД, МЕСС. Мітинг тов. Галицька-Січ, від. 207 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 1-ій годині пополудня.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА. Мітинг тов. Любов, від. 45 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 2. годині пополудні в Укр. Нар. Домі при 205 Шумейкер евелю.

КЛІВЛЕНД, О. Мітинг тов. Сокіл, від. 336 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 1. годині пополудня в Укр. Нар. Дом і при Вест 14. ул.

МОСКІГОН, ГАЙТС, МИЧ. Мітинг тов. Просвіта, від. 131 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 2. годині пополудні в домі Теодора Бойка при 1405 Семелеп ул.

ЧІКАҐО, ЗАПОМОГОВИЙ, ІЛЛ. Мітинг бр. св. Николая, від. 183 У. Н. С., буде в неділю, 12. с. м. о 4. годині пополудні в церковній салі.

ПОВІДОМЛЕННЄ ДО ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА.

Нові кандидати в члени У. Н. Союза, що зголосили своє приступлення на підставі зниженої оплати „вступного" в місяцю січни або лютій 1922 р., але їх аплікації задля ріжних причин не були прислані до голов. канцелярії перед 28-мим місяця тай тому, що місяць лютий мав всього 28 днів і їх аплікації досягли того місяця будуть одобрени голов. урядом, тому ті кандидати зі зниженою оплатою вступного будуть приняті і зарекрдовані сего місяця, то є в марті 1922 р.

При тім звертається увагу відділовим урядникам, що аплікацій нових кандидатів поданні будуть прислані до головної канцелярії У. Н. Союза не пізнійше як до 25-го кождого місяця.

Аплікації прислані пізнійше, то є по 25-тім, мусять чекати ся до слідуючого місяця для одобрення голов. лікарем і Екзекутиві У. Н. Союза.

Також прислані на час аплікації, але завертаві до поправи відділовим урядником, оскільки поправки не зробиться на час то є до 25-го в місяци, то такі аплікації мусять остатися до зарекордована на слідуючий місяць.

Джерзи Сити, Н. Дж., 8. марта 1922.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ У. Н. С.:
І. Каштанюк, секретар.

адпорята, шифкарти, справи старокраєві найскорше, найтаньше полагоджує Канцелярія Нотаріальна.
T. J. HRYCEY CO.,
329 S. 4th St.,
PHILADELPHIA, PA.

НАЙМЕНШИЙ КИТАЙОК
ВИПАРНІ „СТОЛІЧНОГО КЛЯНУ"
ВИШТОВНО КОНЬЯКУ
ДЕРЖАВ
STOLICHNY BAZAR
84 E. 7-TH ST.
NEW YORK, N. Y.

ДО КРАЮ
можемо відіслати кождого хто схоче працювати, на горобочім місцю годно заняно ріпа летськи занятю. Відповіди на цюзд подрогомо по прибутю то до нас. Зверніться до:
GREENWICH LABOR AGENCY,
128 Greenwich Street,
New York, N. Y.

ВАСИЛЬ І МАРІЯ МУЗИКА
Українські Погребники

Вам рікниці в кожній стороні Шікаго або околиці жешкаєте, телефонуйте до МУЗИКИ, найшвидше приїдуть.
2231 W. CHICAGO AVE.
Tel. Seeley 4858 і West 6557

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Пропадає СТАНІСЛАВА ФАЛИНСЬКОГО у місяці січні. Він родом з Петрограду або Варшава високий, 6 стіп 8 цалів, має 35 літ, важить 170 фунтів, блондин, чесний знаки зіпсов. Він сам або хто його відвідає, звістає добру нагороду. Голосіться до: M. Gelpe, 318 Broadway, Room 2, New York City.

НА ПРОДАЖ крамниця і бучерня межи Українцями, Полякми, Росіянами і Італіянці. Свідомість. Бізнес виробляється. Продається з причини переходу до другого бізнесу. Ціна приступна. Голосіться до: W. L., 253 Grand St., Jersey City, N. J. 54-59

НА ПРОДАЖ крамниця і бучерня в українсько-польській околиці. Відкарня і місце на м'ясарські вироби. Голосіться до: Із Cieslak, 200—7th St., Jersey City, N. J. Tel: Montgomery 479. 56-58

НА ПРОДАЖ велині і малі фарми. Хто хоче купити фарму, або замінити дім за фарму, пишіть до Ів. Шкрабан, Box 47, Plover, Wis. 56-57

НА ПРОДАЖ 40 акрова фарма близько стрітками в великого міста. Добрі будинки і добра земля. Збіжжа, сунниці, малини, жито, хуґодба, фармерські знаряди і автомобіль. Ціна $4000. Заплатіть після угоди. Голосіться до: Arthur Lindsey, Freeport, Mich. 56-68

НЕБУВАЛА НАГОДА. Фарма 34 акри доброї орної землі і сад, в середині міста (village). Дім, стодола, стайні і инший забудования, 2 коні, 2 корови, кури, качки і всі знаряди фармерські. З миші від більшого міста. Продається з причини слабости, або до виміняння разом з инвентарем. Голосіться до: Bucher, 1603 Newport Ave., Northampton, Pa. 54-56

З ПРИЧИНИ СМЕРТИ мужа продається фарма 218 акрів, сад, 750 овочевих дерев, дім на 17 кімнат, великі стодола і другі забудования, 2 коні, 7 корів, 200 курей, 3 свиньї, 20 тон сіна, много кукурузи і баґабові, цілі машинерія, вся фарма $4.500.00, готівкою $2.000.00, решта на сплати. Голосіться до: M. Pisarko, 406 E. 5th Street, New York, N. Y. 54-59

ПОТРЕБУЮ робітника на фарму. Мусить уміти поводити кіньми, машинами сіяти, орати і косити. Платня по ряд умови. Голосіться до: Mr. A Fetchenk, 181 Camden St., Newark, N. J. 56-57

ДО ВІДОМА НАШИМ РОДИМЦЯМ.

Сподіваємо фарми, доми і доми. Провадимо агентуру шифкартову і ріжного роду асекурацій. Наш офіс знаходиться під ч. 12-14 N. Broadway, Yonkers, N. Y. Властитель Константин Чолій. 56

НЕ ЖУРІТЬСЯ

Як маєте довг (моргичу) на хаті, фармі, або бізнесі а боїтесь щоби разві Вашої смерти вірителі не забрали усего що довг, напишіть нам подрібно про сего та свій кредіт, а ми попробуємо дати Вам добру раду.

2507 Brentwood Road,
WASHINGTON, D. C.

ФАРМИ! ФАРМИ! ФАРМИ!

Фарма в Michigan — 50 акрів, 40 орного поля, 10 ліс, без будинків, за $1500. Фарма 40 акрів, велині будинки і сад. Ціна $2650. Голосіться до: Geo. Seniutowicz, 223 Republic Bldg., Miami, Fla. 52-57

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
С. М. КАУФМАН, М. Д.
СПЕЦІЯЛІСТ ХРОНІЧНИХ І ВНУТРІШНІХ НЕДУГ І АКУШЕР.
Годзини приняття: від 9. рано до 9. вечер, в неділі до 4. пополудня.
177 E. 7th ST., NEW YORK, N. Y.

ДР. Б. ГОГЕНБЕРГ
спеціяліст зі старого краю. Лічить недуги мущин і женщин як внутрішні так і зовнішні. Переводить всякі операції. Дає недужим безплатну пораду.
DR. B. HOHENBERG
304—2nd AVENUE,
межи 17-ою а 18-ою улицею
NEW YORK, N. Y.
Години офісові щоденно від 8-ої рано до 8-ої вечер.
Телефон 1832 Stuyvesant.

ДР. АБОВИЧ
Говорить по українськи.
ЛІЧИТЬ ВСІ ХОРОБИ МУЩИН І ЖЕНЩИН.
Урядові години від 9. рано до 8. вечер, в неділі до 1. пополудня.
329 E. 10th St., близько Avenue B. New York City.

СПЕЦІЯЛІСТ
НЕДУГ МУЩИН І ЖЕНЩИН
СПЕЦІЯЛІСТКА ХРОНІЧНИХ НЕДУГ, КРОВІ, ШКІРИ, НЕРВІВ, ЖОЛУДКА І НИРОК.
Порадні години.
DR. ZINS
110 E. 16 ST., NEW YORK
Межи 4th Ave. а Irving Place.
Години від 9. рано до 8. вечер.
В неділі від 9. рано до 4. пополудні.